

дві нид'їли діти ззіли той хліб / то цей брат мусіу зноу шос робіти //

він на другий ден' збирайиси і зноу іде до брата просіти хліба // коли він прийшоу / і зачійу просіти / аби той дау зноу хліба / то богатий брат сказау / шо він даст г'їлєтку хліба тогди / йак віколи йому одно око // тогди бідний погодійу / тому шо він нє мау чоґо додому приходіти без хліба // богач віколоу йиму одно око і той уз'їу хліб і пішоу додому // вітак зноу чї-риз дві нид'їли діти зноу ззіли той хліб / і він мусіу шос робіти // він порадиує дома з жінкоу / і пішоу зноу просіти до брата хліба // коли бідний прийшоу до богатого / то той ска-зау / шо даст йиму хліба тогди / йак віколи йиму друґи око // цей бідний брат погодійує і дау йиму віколоти друґи око // коли богатий віколоу друґи око / він дау братови г'їлєтку хліба і привіу йиґо додому коло воріт / а самий вирнуўу додому // бід-ний брат приніс додому г'їлєтку хліба / али він буу типєр зо-ўсім сліпий //

коли діти ужє нє мали шо їсти / тогди він сказау / аби жінка відвелє йиґо у ліс на кінєц дорόги / і він там будє просіти у л'удий // на другий ден' жінка йиґо відвилє у ліс / і там він ли-шиўу // али ужє стємнилоси / і він нє знайи / чи це ніч / чи днїна // він догадаўу / шо це ніч / бо ужє пиристалі фіри їїха-ти // тогди він вліз на дуб / намацау там гніздє / і тогди хо-тіу на цїм дубі пириначувати // дес по опіўночи прилітіли три пташки і зачїли між собою говорити // кажи пєрша / шо у тїм силі / де вона була / то там брат братови очі віколоу / а друґа кажи / шо у тїм силі / де вона була / то у тїм силі нєма водї / а трєта кажи / шо вона чула / шо йи царіўна дўжи слаба / і ніхтє їйї нє мєжи вілічити //

а цей тємний на цїм дубі ўс'о слўхау // тогди кажи пєрша пташка / шо тємний брат буди відіти тогди / йак він помочи очі рєсоу з ліса // друґа кажи / шо у тїм силі буди вода тогди / йак л'уди пиривернут вилїкий камін' / йакий йи у тїм силі / а трєта пташка кажи / шо ті царіўні стїни лєкиши тогди / йак їйї помастїти лісовоу росєу // тогди цей тємний зліз з дуба / помочїу очі росєу / і тогди ўздрїу на очі // тогди він набрау росї у корєбку і пішоу // прийшоу він у то силє / де не було водї / склікау л'удий / пиривернуўу камін' / і у цїм силі від тогди була вода // вони дали йиму богато грєшиї / і він пішоу // с цєґо силє він пішоу до цар'є / і вілічїу цу царіўну / а цар дау йиму за це богато грєшиї / і коні // тогди він прийїхау додому // али йак це уздрїу друґий брат / то йиму стєло дўжи зависно / шо йиґо брат стау богатим і побудуваўу //

цей богатий брат прийшоу додому / і сказау жінци / аби вона йиму віколола очі / вївилє у ліс / і лишила на ті дорєзі / де ли-шиўу йиґо брат // вона йиґо відвилє / і там лишила // коли стємнилоси / він вліз на дуб / і хотїу там пириначувати // дес

по опіўночи прилітіли три пташки / і зачїли між собою гово-рити // пєрша пташка кажи / шо той брат / шо буу тємний / типєр ужє віди на очі // друґа пташка кажи / шо у тїм силі / де нє було водї / ўжє типєр йи // трєта пташка кажи / шо та царіўна ўжє здєрова // і вітак ці пташки відлітіли // а цей тємний на дубі так і нічєґо і нє ўзнау і лишиўу тємний //

(Записано в 1952 р.)

20. Станівці Долішні, Вашківського району, Чернівецької області

кн'аз' Данило Говорїло

байка

було то дўжє даўно //

жила собі ўдова кн'агїна з двомє малїмє г'їточ'камє / сїном та дон'коу // трафєлєсє одноґо рєзу / шо до кн'агїн'ї була зай-шла старє віг'ма // увїг'їла вона г'їточ'к'є кн'агїн'ї і зач'ала йїх вїхвал'атє / а пєк'їм пішла до кн'агїн'ї та й дала йї злєтнєй пєрск'їн' і сказала //

сей пєрск'їн' насун' свєму сїнковє на пєл'ч'їк / а йак будє він йиґо заўиє носїтє // то будє дўжє богач' і ш'ч'аслївєй // йак пїдростє сїн та г'їйдє парубєч'єґо рєсту і захєч'ї ожєнітєсє / то котрєй г'їўк'ї пєрск'їн' цей прєстєнє / то с тоу най-сє жєнє / а пєўно нє будє бануватє //

сказала це віг'ма та й пішла //

минуло к'їл'кє рєк'їу / йак одноґо рєзу заслєбла кн'агїн'є на смєр'к' // пєрєт смєртєу прєклїкала сїна / дала йїму злєтнєй пєрск'їн' і сказала //

от майїш цей пєрск'їн' / насун' йиґо на пєлєц і н'їкєлє нє здоймай / х'їбє тогди / йак сє захєч'їш жєнітє / здох'їш йиґє і спрєбуїш цє прєстєнє к'ї до пєлєцє / с котрєу захєч'їш жєні-тєсє // дєтє нє жєнісє / пєк'ї нє найдєш такєйї / шєбї цей пєрск'їн' прєстєу йї на пєлєц // сказала це кн'агїн'є та й ўмєрла //

сїн стау вірєстєтє і вір'їс на фєйноґо пєрупка / та й за-хєк'їу жєнітєсє // сходяўу він майжє увєс с'вїт / прємїр'їу пєрск'їн' г'їўкам / алє пєрск'їн' жєдн'ї нє прєстєу / він дўжє за-сумєванєй вєрнуўсє додому //

увїг'їла сєстрє йиґє засумєванєґо / стєла сє вїпїтуватє / шо йїму бракуїи // він ўз'єу та й росказау йї // тогди вона попрє-сїла / шєбї він дау йї спрєбуватє той чєр'їўнїй пєрск'їн' / він дау // вона насунула гє і пєрск'їн' йакрєз прєстєу до йї пєлєц // брат аш пїтєскєч'їу з рєдєстє //

— Ох / сєстрє // ти мойїу ж'їнкоу майїш бўтє і кон'ч'ї це майї стєтєсє //

вона йак це уч'єла / то напудєласє і стєла сє просїтє / бо-так нє повїнно бўтє // алє брат йак здур'їу і напєс'їусє / аби